

[Ole Bjørn Kraft.]

cialdemokratiet plejer jo at rose sig af, at det har en særlig Interesse for det store og brede Folks Velgaaende, men Regeringen synes fuldstændig at have glemmt, hvad Værnepligtens Afskaffelse vil betyde for Ungdommens legemlige Træning og Opdragelse. (Munterhed). Allerede nu er jo Forholdet det, at der i Virkeligheden ikke indkaldes saa mange, som man kunde ønske, men der er dog stadig et stort Antal unge danske Mænd, der hvert Aar gennemgaa en Uddannelse paa disse Omraader, som har Betydning for dem, hele deres Liv, og at det er Tilfældet, derom foreligger der saa mange Vidnesbyrd, at ingen Lætte vil kunne kvæle dem. Hvor mange af dem, der har været Soldater, vil ikke bagefter sige, at de der fik en legemlig Træning, en legemlig Opdragelse, som var af stor Betydning for dem, hele deres Liv igennem, at de der lærte Ting, som de ellers maatte have savnet ikke at have lært. Jeg har personlig haft Lejlighed til for nylig at aflægge to Besøg i Værlose-Lejren, hvor Landstormens Mandskab jo uddannes, og fra alle Sider hørte jeg, at de unge Mænd, som arbejdede her, var glade og lykkelige over de Maaneder, de tilbragte der, fordi de gik derfra styrkede og bedre i Stand til at tage Kampen op i Livet.

Hvis vi nu gaar til Nedrustningsforslagets Gennemførelse, vil denne legemlige Træning fuldstændig falde bort, og jeg spørger da: Er det Ministeriets Hensigt fuldstændig at lade denne Opgave ligge? Hvis det er det, er Standpunktet fuldstændig uholdbart. Vi kan ikke vedblive med, endsige yderligere udvikle en Lige gyldighed for den sunde danske Ungdom. Vi giver aarlig ca. 12 Mill. Kr. til aandssvage, sindsyge, døve, blinde og Forbrydere, men hele vort Bidrag til den sunde danske Ungdoms legemlige Opdragelse og Styrkelse til Livets Gerning er 146 000 Kr. Jeg protesterer ikke imod de 12 Mill. Kr., som er nødvendige, men jeg protesterer imod, at de 146 000 Kr. skal være et Udtryk for Lovgivningsmagtens Interesse for og Forstaaelse af, hvad det betyder at give Ungdommen en sund legemlig Træning i de vigtige Aar fra 18 til Begyndelsen af 20'erne, og jeg protesterer imod, at det skulde være muligt at gennemføre en Nedrustning uden at erstatte den militære legemlige Opdragelse med en almindelig fysisk og hygiejnisk Træning af Ungdommen. Det er mig bekendt, at der foreligger udarbejdet et Forslag til en saadan almindelig fysisk Træning for alt værnepligtigt Mandskab;

den vil koste ca. 11 Mill. Kr. om Aaret. Er det Regeringens Hensigt, hvis Nedrustningsforslaget bliver gennemført, at indføre denne eller en lignende Uddannelse, eller er det Regeringens Opfattelse, at det brede Folks fysiske Træning i Ungdomsaarene er en privat Sag, som ikke vedkommer Staten? Svaret vil jo ogsaa have Betydning ved Vurderingen af, hvad Omkostningerne i Virkeligheden er ved Nedrustningsforslagets Gennemførelse.

Jeg skal endelig knytte et Par Bemærkninger til nogle af de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Det konservative Parti staar i Taknemmelighedsgæld til det ærede Medlem baade for hans Udtalelser her i Tinget og for den Tale, han holdt en Gang i Sommer. Den har bragt en virkelig Klaring i den politiske Situation. Thi den udtalte ganske uimodsigeligt, at Konservatismen havde Ret i sin Paastand om, at Venstre ikke ønskede det borgerlige Samarbejde fortsat, og at der derfor, set fra dette Samarbejdes Synspunkt, intet var at bebrejde Konservatismen. Thi selv om Konflikten ikke var kommet, var der alligevel ikke kommet noget Resultat af Samarbejdet. Sjælden er i Virkeligheden et Partis Agitation blevet klædt af i den Grad til Skindet, som Venstres Agitation blev det ved det ærede Medlems Udtalelser. Vi havde endnu i vore Øren Genlyden af utallige Venstrevalgmoder, hvor de ærede Venstretalere med stor Voldsomhed havde vendt sig imod det konservative Parti og bebrejdet det, at det havde brudt det borgerlige Samarbejde, hindret Fortsættelsen af den frugtbare Politik, som Ministeriet Madsen-Mygdal havde indledet. Og saa kommer denne Venstremand, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, ganske tørt og sigør: Ja, men der var jo ikke noget Samarbejde. Og hvorfor var der ikke noget Samarbejde? Fordi han selv og hans Meningsfæller indenfor Venstre, de ærede Medlemmer af Tylvtten, ikke længere ønskede denne Politik fortsat. De ærede Medlemmer, der første Gang hejste Advarselssignalet ved Formueskattelettelsens Gennemførelse, var nu blevet stærke nok til at sætte selve den myndige Statsminister Stolen for Døren. Det var det, de Konservative sagde i Krisesituationen, det var det, Venstre benægtede under Valget, og det var det, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen bekræftede gennem sin Tale i Sommer og sin Tale fra dette Tings Talerstol forleden. Tre Maaneder skulde der kun gaa hen, før Sløret faldt, og de konservative Vælgere, som forlod deres Parti i Harme over, at det havde